

עפ"ג 4711/07/20 - ו' ק' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 אוגוסט 2020

עפ"ג 4711-07-20

מספר בקשה: 1

לפני: השופט יעקב שפסר, סגן הנשיאה

המבקש: ו' ק'

ע"י ב"כ עו"ד אלי גוטליב

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ע"י ב"כ עו"ד קרן וקסלר - פמ"מ

החלטה

1. בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקוה (כב' השופט א' דניאלי) מיום 19.1.2020 בת.פ. 48048-01-18, לפיו נדון המערער לחמישה חדשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות ולמאסר מותנה.
2. רקע גזר הדין הינו הרשעתו של המערער עפ"י הודאתו בשתי עבירות אלמ"ב - תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג שגרמה לחבלה ממש, זאת בהתאם לכתב אישום מתוקן שהוגש בעניינו.
3. להשלמת התמונה יצוין, כי הודאת המערער נמסרה עוד ביום 24.10.2018, ובעקבותיה נדחה הדיון מספר לא מבוטל של פעמים לצורך שילובו בהליך טיפולי וקבלת חוות דעת שירות המבחן בעניינו. בין מועד הודאתו לבין מועד גזר הדין חלפה למעלה משנה בה התקבלו לא פחות מארבעה תסקירי שירות מבחן. במהלך תקופה זו נעטר בית המשפט קמא מספר פעמים אף בניגוד לדעת המשיבה, לבקשות דחיה שונות בעיקר לצורך מיצוי ההליך מול שירות המבחן.
4. לנוכח מועד מתן גזר הדין, חל המועד הסופי להגשת ערעור היה ביום 1.3.2020. המערער לא עשה כן וביום 2.7.20 הגיש בקשתו לעיכוב ביצוע גזר הדין ולהארכת המועד להגשת הערעור. יצוין כי המערער היה מיוצג בכל הזמנים הרלוונטים - הן במועד מתן גזר הדין והן עתה, על ידי אותו עו"ד מייצג.
5. תמצית טיעוני המערער היא, כי אי הגשת הערעור נבעה בשל חסרון כיס מצידו, משלא עבד במשך תקופה בשל משבר הקורונה ולא הסדיר את יצוגו וכי החל מיום 15.3.2020 ועד יום 11.5.2020 חלה הקפאת מועדים שלא נמנו, ועל כן מדובר למעשה בארכה בת חודש בלבד. לגוף הענין טוען המערער, כי בשל כשלי שירות המבחן במינוי מתורגמן לא התקבל תסקיר משלים ועל כן אין סיבה לגזר הדין המחמיר לדעתו לפיו חויב בביצוע חמישה חדשי

עבודות שירות. לדבריו - יש מקום ל"בשורה תקדימית" בעניין זכות מיעוטים עולים מחו"ל ומטעמי ציונות לשוויון זכויות בקבלת יומם בשירות המבחן כשהעלויות בעניין זה חלות על חשבון המדינה.

6. תגובת המשיבה התבקשה והתקבלה ובה עותרת היא לדחיית הבקשה.

7. המערער הגיש תגובתו לתשובת המשיבה, ובה חוזר הוא למעשה על עיקרי טיעוניו. באופן קונקרטי טוען המערער כי בעת מתן גזר הדין עמדו לפני בית המשפט קמא רק שלושה תסקירים ולא ארבעה וזכותו נפגעה משלא היה סיפק בידיו להכין את טיעוניו לעונש. המערער דוחה את טענת המשיבה כי יכול היה, ככל שהיה בחסרון כיס, לפנות לסנגוריה הציבורית, שכן לדבריו, זו לא מתירה בנקל יצוג בערעור. המערער טוען אף כנגד תוכן התסקירים המכילים לדבריו "תבניות מוכנות" כש"השאלות מובנות בדיוק כמו שאלונים בתיקי נזקי גוף ופרטת עזבונו, שהכותב אותם באמצעות אינטליגנציה אישית ואקדמית יכול לתת פרשנות לכל מילה שיוצאת מפיו של הנאשם". המערער מציין כי חי בישראל מזה 30 שנה, ואולם הוא מכיר את השפה העברית הבסיסית ולא את השפה המפורטת כביכול בשמו בתסקיר.

המערער מציין כי יבקש לזמן את קצינת המבחן לדיון שיקבע להוכחת דברים פסולים שהוא "מאמין בכל נימי נפשו שקרו" וכי "מעסיקיה של הקצינה בשל התקלה שלא הוגשה הודעה רביעית לתיק במועד גזר הדין, כולם קשרו קשר נגד המבקש ובכך הצליחו להטעות את בית המשפט ולפגוע בזכותו לחירות מכח חוק יסוד כבוד האדם וחירותו וברגל גסה".

המערער טען גם שהתברר לו למפרע שהתרופות הפסיכיאטריות שקיבל הם אלו שגרמו לו להיענש בחומרה, למרות שאמר פעם אחר פעם לבא כוחו שלא תקף את בת זוגו והסיבה שהסכים להודות היא כי הובטח לו שיצא לשנת מבחן ולעונש שיקומי ולא הרתעתי. המערער מפנה חיצו כנגד תוכן האמור בתסקירי שירות המבחן ובכלל זה טוען כי "התסקיר הרביעי נכתב למפרע כדי להציל את עורם של כל העוסקים במאשימה על חשבוננו של המבקש המסכן".

8. לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המשיבה לה ובתשובת המשיב לתגובה, וכן בחומר שבתיק בית המשפט קמא לרבות בתסקירי שירות המבחן, לא מצאתי כל יסוד לבקשה.

9. קודם שאתייחס לגופם של דברים אציין בצער, כי נוסח הבקשה והתשובה שהוגשו מצד ב"כ המערער, כמו גם חלק מטיעוניו, אינם הולמים בעיני כלל ועיקר את הנדרש והמקובל בבית המשפט, קל וחומר מצדו של עורך דין מייצג, ולולא היה מדובר בהליך פלילי בו נושא המערער את עינו להחלטה עניינית, ספק בעיני אם היה כלל מקום, לנוכח האמור, לדון בה.

לגוף העניין:

10. הסמכות להאריך מועד להגשת ערעור פלילי נקבעה בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982. השיקולים שיש לקחת בחשבון בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פלילי הם, בין היתר, התקופה שחלפה מאז שחלף המועד הקבוע להגשת ערעור, השאלה אם המערער היה מיוצג בידי עורך דין וכן את סיכויי הערעור (ר' ע"פ 2525/05 זינלוב נ' מדינת ישראל, 9.6.2005).
- בענייננו, אין המדובר באיחור זניח אלא חלפו לא פחות מארבעה חדשים עד להגשת בקשתו של המערער. גם אם אביא בחשבון את תקופת הקפאת הקורונה, הרי שלא זו בלבד שהיא החלה רק לאחר שחלפה כבר תקופת הערעור אלא שמאז סיום תקופת ההקפאה, חלפה שוב תקופת ערעור שלמה (11.5.2020 - 2.7.2020) בה לא פעל המערער בענייננו. לפיכך, לא ניתן לקבל טענה זו.
11. אין מחלוקת שהמערער היה מיוצג בכל הזמן הרלוונטי. בישיבה מיום 24.10.2018 בה הגיעו הצדדים להסדר טיעון, היה המערער מיוצג כבר על ידי בא כוחו דהיום, אשר הצהיר לפרוטוקול כי המערער מכיר את העובדות ומודה באמור בהם. לכן לא ברורה לי טענת ב"כ המערער לפיה אמר לו פעם אחר פעם שלא תקף את בת זוגו והסיבה שהסכים להודות היא כי הובטח לו שיצא לשנת מבחן ולעונש שיקומי ולא הרתעתי. האם יעלה על הדעת כי ב"כ המערער הצהיר לפרוטוקול הצהרה שאינה נכונה, העומדת בניגוד לדברים שמסר לו מרשו? המערער היה מיוצג על ידי בא כוחו גם בכל ישיבות בית המשפט שאחרי הישיבה הנ"ל (10.3.2019, 22.5.2019, 11.9.2019, 15.1.2020, 19.1.2020). באף אחת מהישיבות לא מצא לנכון המערער להעלות את הטענה האמורה, אלא רק עתה, זמן רב לאחר שניתן גזר הדין. אמנם המערער ניסה להעלות טיעון זה בטיעוניו לעונש, ואולם חזר בו מיד ממנה (ש' 13 בעמ' 13 לישיבת 19.1.2020). לא ניתן אפוא לקבל טענה זו ומוטב היה, בנסיבות המפורטות, לו לא היה ב"כ המערער מעלה אותה כלל.
12. עיון בפרוטוקול בית המשפט קמא מיום 19.1.2020 מלמד שאין יסוד גם לטענתו של ב"כ המערער שלא היה סיפק בידו להכין את טיעוניו לעונש. טענה כאמור הועלתה על ידו בדיון מיום 15.1.2020 ועל מנת שלא לפגוע בהגנתו מצא בית המשפט קמא לנכון לאפשר דחיה נוספת של הדיון על מנת לאפשר לו להיערך כראוי. ואכן, בדיון מיום 19.1.2020 טען ב"כ המערער באופן מורחב את טיעוניו כשלא ניתן לומר שלא היה ערוך לדיון.
13. פרוטוקול הדיון מלמד כי הונחו באותה עת לפני בית המשפט ארבעה תסקירים ולא שלושה (ש' 15 בעמ' 11 לפרוטוקול הדיון מיום 15.1.2020 וש' 1 וש' 28 בעמ' 18 לגזר הדין מיום 19.1.2020). העובדה כי התסקיר אינו סרוק במערכת נט המשפט אין בה כדי ללמד שהוא לא היה מונח לפני בית המשפט והצדדים. בקשת המערער היתה לקבלת תסקיר משלים - חמישי (ולא רביעי), בקשה שנדחתה על ידי בית המשפט קמא. לפיכך אין כל יסוד לטענה המבישה כי התסקיר הרביעי נכתב כביכול למפרע (ס' 13 לתגובת המערער), כמו גם לרמזים המפורטים בסיפא סעיף 1, וסעיפים 11 ד', ו-13 לתגובה, וממילא אין כל מקום לקבלת טענה זו של המערער.
14. למותר לציין שאין בטענת המערער לחסרון כיס כדי להצדיק טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת הערעור. המערער לא היה מנוע מהגשת ערעורו בעצמו, או באמצעות הסנגוריה הציבורית ולא הובאה כל ראייה או אסמכתה שהיא לנסיון פניה אליה כלל, או לטענה המועלית ע"י ב"כ המערער לפיה הסנגוריה אינה מתירה בנקל יצוג בערעור ואין לה על מה לסמוך.

15. לא מצאתי כל יסוד שהוא לטענות המערער כנגד המפורט בתסקירי שירות המבחן. עיון בהם מלמד שטענת המערער ל"תבניות מוכנות" כביכול אף היא טענת סרק. אדרבה, הרושם המתקבל במובהק הוא ששירות המבחן עשה מלאכתו נאמנה, באופן יסודי ומקצועי תוך הקדשת משאבים ותשומת לב רבה, כשהתסקירים מלאים בפרטים רבים המתייחסים קונקרטיים למערער.

16. מבישה בעיני גם האשמתו החמורה של ב"כ המערער את שירות המבחן, כי בשל התקלה שלא הוגש תסקיר רביעי לתיק במועד גזר הדין, קשרו כולם קשר נגדו ובכך הצליחו להטעות את בית המשפט ולפגוע בזכותו של המערער ברגל גסה. אף טענה זו ראוי היה שלא תועלה, כשלאור הפרוטוקולים אליהם הפניתי לעיל, ברור לחלוטין שאין לה גם כל יסוד עובדתי שהוא. ראוי לדעתי שירות המבחן להתנצלות מצדו של המערער ובא כוחו גם יחד על טיעוניהם אלה המטילים ספק חסר כל בסיס ביושרתם של שירות המבחן ועובדיו.

17. ולבסוף, לא מצאתי כל מקום לטענות המערער בקשר לבעיות השפה שלו, זאת משמצוי וחי הוא בארץ כ-30 שנה. טענתו אפוא כנגד ניסוח המקצועי המופיע בתסקירים, שקולה לכאורה לטענה כי הדברים שנכתבים על ידי בא כוחו בבקשותיו, אינם מפיו ואינם על דעתו.

18. לאור האמור, לא מצאתי שנפלה כל שגגה באופן התנהלות מי מהגורמים שהיה מעורב בעניינו של המערער. מחדלו של המערער רובץ לפתחו בלבד, לא היתה ואין לו כל הצדקה ועל כן אין כל מקום להארכת המועד להגשת ערעורו, שסיכויי נמוכים ביותר לכאורה, אם בכלל.

19. לאור האמור נדחית הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

הדין הקבוע ליום 20.10.2020 - בטל.

המזכירות מתבקשת לסגור את התיק.

ניתנה היום, כ"ב אב תש"פ, 12 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.